

Sygn. akt **XI Ka 572/21**

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 września 2021 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie XI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący Sędzia Artur Achrymowicz

Protokolant stażysta Marta Kańska

przy udziale Prokuratora Andrzeja Boronia

po rozpoznaniu dnia 7 września 2021 roku

sprawy **J. P.** syna G. i M. zd. K., urodzonego (...) w L.

oskarżonego z art. 157 § 2 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę

od wyroku Sądu Rejonowego Lublin-Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku z dnia 12 kwietnia 2021 roku sygn. akt II K 858/19

I Zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy.

II Zasądza:

1. od Skarbu Państwa na rzecz adw. S. K. wynagrodzenie za pomoc prawną świadczoną z urzędu w II instancji w kwocie 516 (pięćset szesnaście) złotych 60 groszy;
2. od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe postępowania odwoławczego, tj.:
  - a) opłatę - 200 (dwieście) złotych,
  - b) wydatki - 536 (pięćset trzydzieści sześć) złotych 60 groszy.

Artur Achrymowicz

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE		
Sygnatura akt	XI Ka 572/21	
Liczba załączników	1	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Rejonowego Lublin - Wschód sygn. II K 858/19 z dn. 12.4.2021 r.			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
obrońca			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
na korzyść	w całości		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
1.	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego		
2.	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
1.4. Wnioski			
#	Uchylenie	#	Zmiana

2. <i>Ustalenie faktów przez sąd odwoławczy</i>			
3. <i>STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZARZUTÓW i wniosków</i>			
Lp.	Zarzuty (w kolejności wynikającej z art. 438 K.p.k. i sekcji 1.3.2.)		
3.1.	Obrazy art. 115 § 2 K.k. przez pominięcie wskazanych w nim przesłanek i uwzględnienie przy ocenie szkodliwości potencjalnej agresji sprawcy.	niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
<p>To, że uzasadnienie Sądu Rejonowego nie wylicza przesłanek z art. 115 § 2 K.k. nie oznacza, że zostały one przy wyrokowaniu pominięte. Nie jest zaś prawdą, że potencjalna agresja została potraktowana jako jedna z nich – miała znaczenie jedynie dla prognozy kryminologicznej (vide k. 140v).</p> <p>Oceny Sądu Rejonowego w tym zakresie są niewątpliwie trafne, gdyż bicie innego człowieka pałką w głowę (niezależnie od skutków, których</p>			

<p>skala jest wypadkową wielu czynników, w tym niezależnych od sprawcy) żadną miarą nie może być uznane za szkodliwe w stopniu znikomym.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>O uchylenie wyroku i umorzenie postępowania, a ewentualnie o umorzenie warunkowe.</p>	<p>niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Niezasadność zarzutu w zakresie twierdzenia o znikomym stopniu szkodliwości czynu.</p> <p>Brak zarzutu niezastosowania warunkowego umorzenia („innego środka”).</p>		
	<p>Obrazy:</p> <p>1. art. 7 i art. 410 K.p.k. przez uznanie za niewiarygodne wyjaśnień o kopnięciu przez pokrzywdzonego w samochód oskarżonego i pominięcie zeznań D. K., A. N. i G. P. na tę okoliczność;</p> <p>2. art. 7, art. 193 i art. 5 § 2 K.p.k. przez samodzielne rozstrzygnięcie czy wgniecenie zderzaka mogło powstać na skutek kopnięcia;</p>	<p>niezasadny</p>

	3. art. 424 § 1 i 2 K.p.k. przez brak uzasadnienia oceny szkodliwości czynu.		
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
<p>Ad 1. Ocena dowodów nie narusza reguł art. 7 K.p.k., a w każdym razie Skarżący tego nie tylko nie wykazał, ale nawet nie wskazał jakie konkretnie zasady wiedzy, doświadczenia, czy logiki miały zostać pogwałcone. Argumentacja Sądu Rejonowego na k. 139v jest zaś jak najbardziej racjonalna i nie przekracza granic swobodnej oceny. Trudno przy tym przecenić fakt, iż to właśnie Sąd I instancji miał bezpośredni kontakt z dowodami, a obserwując zachowanie przesłuchiwanym osób mógł wyrobić sobie pogląd na temat ich szczerości.</p> <p>W uzupełnieniu argumentacji przemawiającej przeciw wiarygodności wyjaśnień wskazać zaś wypada, iż oskarżony nawet swego ojca – G. P. przez telefon wprowadził w błąd, ewidentnie kłamiąc, że „go dwóch gości atakuje”, podczas, gdy niewątpliwie zajście, będące przedmiotem sprawy, rozegrało się nie tylko wyłącznie między oskarżonym i pokrzywdzonym, ale i nikt</p>			

inny nie był przy nim obecny, zaś sam G. P. przyznał: „nie było żadnej agresji, tylko rozmowy” (k. 132v).

Wobec konsekwentnych zeznań pokrzywdzonego nie sposób w tej sytuacji dać wiarę relacji oskarżonego zarówno w odniesieniu do jego wyjaśnień, jak i informacji przekazanych ojcu, policjantowi (D. K. - k. 27v) i sąsiadce pokrzywdzonego (A. N. - k. 15v), jakoby pokrzywdzony kopnął w jego auto.

Ad 2. Co do zasady, nie trzeba wiadomości specjalnych, a jedynie odrobiny doświadczenia życiowego, by zdawać sobie sprawę, iż przeciętny człowiek, za pomocą typowego kopnięcia przednią częścią stopy nie byłby w stanie wgnieść zderzaka, a w zasadzie jego plastikowego, elastycznego poszycia, wspierającego się na stalowej belce, pokrytej kilkucentymetrową warstwą substancją o strukturze pianki. Choć zapewne nie jest wykluczone, że silny człowiek, zamierzając osiągnąć taki właśnie cel, czyli zadając z pewnym przygotowaniem, z dużą siłą, w odpowiedni sposób uderzenie nogą, byłby w stanie spowodować wgniecenie, to

wspomniane
doświadczenie

podpowiada, że jest to nierealne w konkretnych okolicznościach niniejszej sprawy.

Z kolei przyjęcie, że pokrzywdzony fizycznie był zdolny to uczynić, nie oznaczałoby przecież, że tak się stało, więc z tego punktu widzenia dowód z opinii byłby nieprzydatny.

Skoro zaś Sąd Rejonowy nie dał wiary wyjaśnieniom i zeznaniom o kopnięciu przez pokrzywdzonego, to stwierdzenie przez biegłych, że teoretycznie spowodowanie wgniecenia w tym mechanizmie byłoby możliwe, nie miałooby wpływu na ustalenia faktyczne Sądu I instancji, że to nie pokrzywdzony spowodował wgniecenie i że mogło ono powstać w innych okolicznościach.

W realiach sprawy nie zachodzą wątpliwościach w rozumieniu art. 5 § 2 K.p.k., gdyż Sąd Rejonowy, dając wiarę pokrzywdzonemu, uzyskał podstawę dowodową do ustalenia, że kopnięcia nie było.

Notabene, hipotetyczne założenie, że do kopnięcia doszło, a nawet, że jego efektem było wgniecenie, pozwalałoby na ustalenie motywu w postaci odwetu ze strony oskarżonego, co na kwestionowane

apelacją rozstrzygnięcie nie miałooby wpływu.

Co do stanowiska Sądu Rejonowego w kwestii braku dokumentacji owej szkody wskazać należy, że Sąd ten – wbrew mniemaniu Skarżącego – nie „przenosi ciężaru odpowiedzialności /.../ na oskarżonego”, lecz jedynie stwierdza fakty. Faktem z przebiegu procesu jest zaś, że Skarżący nie wykazał inicjatywy w kwestii zdjęć, które miała robić A. N..

Ad 3. Elementarna logika wskazuje, iż rzekoma wadliwość uzasadnienia, czyli czynności późniejszej niż wyrokowanie i wtórnej, bo odtwarzającej jedynie uprzednie procesy myślowe, które doprowadziły do wydania orzeczenia, nie może mieć wpływu – czego wymaga przecież art. 438 pkt 2 K.p.k. – na czynność wcześniejszą, tj. wydanie wyroku. Oczywiście ta znalazła wyraz w art. 455a K.p.k.

Wniosek		
O uchylenie wyroku i umorzenie postępowania, a ewentualnie o umorzenie warunkowe.	niezasadny	
Zwiążle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		

Niezasadność zarzutu. Brak zarzutu niezastosowania warunkowego umorzenia		
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
Skazanie.		
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy		
Niezasadność zarzutów apelacji.		
6. Koszty Procesu		
Punkt	Przytoczyć okoliczności	
II1.	Wydatki z tytułu obrony z urzędu wyklada Skarb Państwa – art. 619 § 1 K.p.k. i art. 618 § 1 pkt 11 K.p.k.	
II2.	W myśl art. 636 § 1 K.p.k., wobec nieuwzględnienia apelacji,	

	oskarżonego obciążają koszty postępowania odwoławczego: opłata od kary oraz wydatki w postaci ryczałtu za doręczenia pism, a także wynagrodzenia obrońcy.
7. PODPIS	
Artur Achrymowicz	

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Skazanie		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	

#	brak zarzutów		
1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana